Р Е Ш Е Н И Е
№ 3704

гр. София, 03.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 29.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова
ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **8254** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба подадена от „П. маркетинг сигурност I“ Е. срещу съдебно решение от 14.07.2013 г. постановено по н.а.х.д. № 18990 по описа за 2012 г., Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 18-ти състав. С решението съдът е потвърдил наказателно постановление (НП) № 22-2204174 от 27.04.2012г. издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на „П. маркетинг сигурност I“ Е. на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) е наложена „имуществена санкция" в размер на 1 500, 00 лв. за нарушение на чл.262, ал.1, т.4 от КТ.

Касаторът, чрез процесуалния си представител, сочи, че решението е постановено в нарушение на закона. Излага, че акта за установяване на административно нарушение (АУАН) не е връчен на дружеството. Същият не е съставен в присъствие на управителя на дружеството, а лицето, което той е упълномощил няма изрично пълномощно да представлява дружеството, респективно – управителя в нарочно административно производство. В НП не е посочена ясно и конкретно фактическата обстановка, при която е извършено твърдяното административно нарушение, както и датата и мястото на извършването му. Моли

съда да отмени решението на СРС и потвърденото с него НП, алтернативно да приложи разпоредбата на чл. 415в от КТ.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“ – С., чрез процесуалния си представител, моли съда да отхвърли касационната жалба и да остави в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата и счита, че решението на районния съд следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, IV-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП.

За да постанови решението си районният съд приел, че в периода 13.03 – 12.04.2012 г. в дружеството е извършена проверка относно спазване на трудовото законодателство. При проверката били констатирани нарушения, сред които и това, че с лицето В. Н. Х. имало сключен трудов договор за непълно работно време – 4 часа, като за месец януари 2012 г. лицето било дало 15 дежурства по 12 часа или общо 180 часа. при индивидуална норма за месеца 22 работни дни (88 часа), лицето е изработило 92 часа над норматива за месеца. За тези 92ч. над норматива си за месеца не му било изплатено трудово възнаграждение в увеличение. В дружеството е въведено сумирано отчитане на работното време. На дружеството бил съставен АУАН за нарушение на чл.262, ал. 1, т.4 от КТ. Същият бил съставен и връчен на представляващ дружеството, легитимиращ се с пълномощно от името на управителя да го представлява пред Дирекция „Инспекция по труда". Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП. Тази фактическа обстановка районният съд приел за установена въз основа на показанията на свидетеля Л. С. и събраните по делото писмени доказателства.

При така установената по делото фактическа обстановка съдът е приел, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от страна на административнонаказващия орган и АУАН е надлежно връчен на упълномощено от управителя на дружеството лице. По съществото на спора, съдът е приел, че правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя и е неоснователно искането за прилагане на нормата на чл. 415в от КТ, тъй като не са налице предвидените в нея кумулативни предпоставки. Административното наказание е наложено в в съответствие с чл. 27, ал. 1 от ЗАНН.

Административен съд София - град, IV-ти касационен състав, след съвещание, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е неправилно по следните съображения:

Неправилно районният съд е преценил допуснатите в НП и АУАН процесуални

нарушения при описание на нарушението за несъществени. Нито в АУАН,нито в НП е описан размерът на трудовото възнаграждение с увеличение, което не е изплатено на посочения служител.
При положение, че по делото има данни, че на Х. към 02.03.2012г. е било изплатено възнаграждение в повече, от това в платежната ведомост, на която се позовава наказващия орган в НП и като не е посочен конкретен размер на трудово възнаграждение в увеличение, което се твърди, че не е изплатено, то НП се явява необосновано с доказателствата по делото и съответно в нарушение на чл.53, ал.1 от ЗАНН (да е установено, че нарушителят е извършил деянието).
В случая районният съд е приел за установено, че на работника е изплатено допълнително възнаграждение за извънреден труд, макар и с два дни закъснение. Тъй като декларацията на служителя за изплатеното му възнаграждение е от 02.03.20012г., то към датата на проверката 26.03.2012г. освен данните по платежна ведомост за месец януари 2012г. (сумата по декларацията е 325 лв., а по платежната ведомост -104, 19 лв.) са налице и други факти, относими към твърдяното нарушение, които не са изяснени от актосъставителя и наказващия орган. И поради това нарушението, наказано с обжалваното НП – към 26.03.2012г. неплащане на неконкретизирано по размер трудово възнаграждение с увеличение, е недоказано. Като е потвърдил постановлението, при недоказано нарушение, РС е постановил неправилно решение, което следва да се отмени и вместо него постанови друго решение за отмяна на НП.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, Административният съд С. град, IV касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 14.07.2013г., постановено по н.а.х.д. № 18990 по описа за 2012г., Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав като постановява: ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-2204174/27.04.2012г. на директора на дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на [фирма] е наложена имуществената санкция в размер на 1500 лв. на основание чл. 416, ал.1 за нарушение на чл.262, ал.1, т.4 от Кодекса на труда.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.